

[Finansministeren.]

naturligvis rigtigt, dersom man siger, at de øvrige Penge skal anvendes til andre Ting, og at Tjenestemændene, hvis de skal have Reguleringstillæg, skal have det af den forøgede Skatteudskrivning. Man kunde midlertid drage mange andre Poster frem og sige: Disse Beløb kan Staten ikke udbetale uden ny Indtægt. Hvorfor det netop skal være de 3½ Mill. Kr. til Tjenestemændene, der skal betinge en forøget Skatteudskrivning, forstaar jeg ikke, da der er Tale om ganske andre Beløb end de 3½ Mill. Kr. Men ellers kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem, naar han siger, at de Medlemmer herinde, som stemmer for dette Lovforslag, hvorefter Tjenestemændene skal have et forhøjet Reguleringstillæg, ogsaa maa have Forpligtelse til at være med til at skaffe de Penge, der skal til for at faa Dækning paa Finansloven. Jeg gaar ud fra, at alle Medlemmer herinde, som stemmer for forøgede Udgifter, vil have den Forstaaelse, at de dermed paatager sig en Pligt til at være med til at skaffe de nødvendige Penge.

Jeg maa anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det Ændringsforslag, der er stillet af Venstre, og at stemme for Lovforslaget.

Hans Jacob Sørensen: Jeg omtalte ikke, da jeg første Gang havde Ordet, det Ændringsforslag, som de ærede Medlemmer Hr. Munch-Petersen og Hr. Aksel Larsen har stillet, fordi det interesserede mig at høre, hvad Stilling Det radikale Parti vilde tage til dette Ændringsforslag. Vi har nemlig før her i Tinget oplevet, at Det radikale Parti har krævet Folkeafstemning afholdt; jeg tillader mig i den Henseende at henvise til et Forslag til Lov om Folkeafstemning om visse Lovforslag, der blev fremsat i Folketinget den 23. Juni 1927 af de ærede Medlemmer P. Munch, Povlsen, Niels Frederiksen, Holdgaard, Rode og Zahle. Dette Lovforslag gik ud paa, at de forskellige Lovforslag, der var fremsat af Ministeriet Madsen-Mygdal om Ændringer i den bestaaende Lovgivning, som de Herrer betegnede med Ordet „Nedskæringsforslag“, ikke kunde blive gældende Lov, før de havde været ude til Folkeafstemning og havde faaet et Flertal af Vælgere for sig.

Jeg afventede derfor med en vis Interesse, hvordan Det radikale Parti vilde stille sig til det kommunale Ændringsforslag, der ligger fuldstændig paa Linie med det, de Herrer mente var rigtigt i 1927; men jeg glædede mig meget over at

høre, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen nu ser sundere og fornuftigere paa Tingene, end hans Parti gjorde den Gang, man har saa sandelig Grund til at glæde sig over det lidet, der kan forekomme af Forbedringer ogsaa inden for Det radikale Parti.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Parkov, at jeg udtrykkelig forvarede mig mod at rette noget i Retning af en Beskyldning mod det ærede Medlem for at tage taktiske og agitationsmæssige Hensyn, naar han skulde bedømme et Forslag; det varede jeg mig imod, fordi jeg kender det ærede Medlem saa godt og sætter saa overmaade stor Pris paa ham. Men det, jeg henstillede til det ærede Medlem, var at faa en Klaring af Det konservative Folkepartis Stilling, saaledes som det tiltrængtes efter den, man kan nok sige, forskelligartede Optræden, Partiet har udvist i de sidste Dage: i Dag anbefalende Udgiftsforøgelse for Statens Vedkommende og for faa Dage siden slaaende sig for Brystet sigende: Vi vil være imod enhver Skattestigning paa de direkte Skatters Omraade, og uden at Partiet foreslog Forhøjelse af de indirekte Skatter. Jeg glæder mig over, at Finansministeren har anerkendt min Opfattelse paa dette Omraade, og jeg håaber, han i den følgende Debat vil være med til at fremskaffe den fornødne Klarhed for Det konservative Folkepartis Vedkommende; det er først og fremmest i Finansministerens Interesse at faa en saadan Klarhed til Veje.

Jeg skal ikke komme ind paa at genoptage den Diskussion, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og jeg førte forleden Dag, for det reelle i den Stilling, vi befinder os i, er, om de 3½ Mill. Kr. skal bevilges yderligere til Reguleringstillægget eller ej. Jeg skal derimod sige til det ærede Medlem, der kritiserede vort Reguleringforslag og mente, at det i og for sig ikke var fornødent at føre nogen større Diskussion om det, at det kan have sin Rigtighed, at vi maa give os Tid og finde en anden Lejlighed til at drøfte Forslaget, men det, som han fremfører af Indvendinger imod Forslaget, synes jeg ikke vejer tungt til. Indtægtsansættelserne for 1933—34 kan man jo faa Besked om i Løbet af Sommeren 1934, saaledes at en eventuel Regulering kunde sætte ind den 1. Oktober 1934. Det vil altsaa sige, at medens man efter de bestaaende Bestemmelser regulerer pr. 1. April 1934, kunde man med de nye Bestemmelser regulere den 1. Oktober 1934, og i hvert Fald naar Retningen er nedadgaende, er det da en Fordel for Tjenestemændene, at der gaar